

и мечь; многократно же и на дрѹгии те ча́сти са полагватъ, обаче твкъ сложнѣ.

Б. Раздѣлёніе на предло́зи тѣ.

Предло́зи ти са раздѣлыватъ на раздѣлёніи и не раздѣлите́ніи.

Раздѣлите́ніи предло́зи са тіи, който єдини сами по се́бѣ могатъ да стоятъ, и упражлыватъ извеснїи ти падежи, когато посыпѣ тѣхъ сайдова склонлема та ча́сть на речь та. н. п. отъ бóга, на гора та, и прочла.

Б. Нераздѣленіи ти, или слитнїи ти предло́зи, не са отдѣлыватъ отъ ча́стнїй тѣ дѣми, предъ който са находятъ: н. п. истрóгвамъ, кашквамъ.

Г. Предло́зи, раздѣлите́ніи са тыл: бѣзъ ко, въ, оу, возъ, а сокращено: въ, вы, дъ, зл, извъ, ѿ, объ, отъ, къ, крòмъ, междъ, на, подъ, падъ, низъ, предъ, про, бѣзъ, рѣзъ, со, съ, чрѣзъ, прѣзъ, и прочла.

Третий §.

Зало́за.

Д. Йзлсненіе зало́зы.

Зало́зи-ти са ча́сть на слѣдото не склонлена, и екогда речёна та, а и екогда цѣль члены (стáвы) чинобиѣ който склонуватъ: н. п. ако и екой ишѣ да бѣди оученъ, подобава мъ да има прилѣжаніе, и дасѧ оучи доброхотно.